

یک سری حرف‌های خودمانی به بهانه پوشش اختیاری کردن دوره سربازی ۴ قرنطینه ۷۳۰ روزه!

پایانیت

یادداشت سردبیر

دنیای دهه هشتادی‌ها نه تنها آنقدر بزرگ و نامحدود شده که به راحتی نمی‌شود بچه‌های این نسل جدید را در تنگنا قرار داد، اصلاً این که بپذیرند تحت یک قواعد خاص و قوانین محدودکننده رفتار کنند هم برایشان چندان مطلوب نیست. حق هم دارند. وقتی به دنیای نامحدود وصل باشی و برای به دست آوردن چیزی که قدیم‌ترها باید مدت‌ها برایش می‌دویدی، سختی چندانی نکشی و به اصطلاح سطح دسترسی‌ات بالا رفته باشد؛ طبیعی است که هم صبر کمتری داری و هم نمی‌توانی موانع سرراحت را تحمل کنی. این ویژگی البته برای نوع بشر همیشه وجود داشته که حرص چیزی را می‌خورد که از آن

منع شده. ولی امروزی‌ها، اصلاً خط قرمز را نمی‌خواهند قبول کنند. چه برسد به این که مثلاً به آنها بگویی دو سال همه چیز را کنار بگذار و کارهایی را بکن که به تودستور می‌دهند. بله حرف از سربازی است. چیزی که در کلاف این شماره به آن پرداخته‌ایم. البته وقتی به سراغ این ویژگی محدود نبودن نسل جدید رفتیم؛ یادمان افتاد از ابعاد دیگری هم می‌شود به آن نگاه کرد و یکپو همه چیز دست به دست هم داد. مثلاً محدودیتی که در ماه رمضان برای خوردن و آشامیدن و کارهای دیگر داریم، یا بحث‌هایی که این روزها درباره فیلتر شدن برخی شبکه‌های اجتماعی نوظهور مطرح است. حرف‌های زیادی در این شماره برایتان داریم از جنس محدودیت‌ها، ولی شما کاملاً آزاد هستید که همه آنها را بخوانید و اگر هم نقد یا پیشنهادی داشتید در صفحه اختصاصی اینستاگرام ما به آدرس nojavane_jamejam برایمان بازگو کنید.